॥ २१ ॥ राजात्वांचेन्नइच्छतितदात्वांमूर्ध्निवासयेपरंतुराजात्वांसर्वेणचेतसागच्छेत्स्पृहयेदेवेतिशंके ॥ २२ ॥ त्वंस्त्रीणामपिमोहकरीकिमुतपुंसामित्याह स्त्रियइति ॥ २३ ॥ वृक्षानिति वृक्षाअपित्वांदृष्ट्वास्त
ब्धाःसंतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्रसक्तंआसक्तियुक्तंयथास्यात्तथा ॥ २६ ॥ एवमनेनैवस्त्रीवृक्षादिस्तब्धीभावचिन्हेन ॥ २७ ॥ २८ ॥ कर्कटीषट्पादवान्जंतुः ॥ २९ ॥ मह्यंमम गंधर्वाइतिदेवतांशज
त्वादमानुषत्वमात्रंविवक्षितं अतिमानुषकर्माणइत्यर्थः ॥ ३० ॥ गंधर्वतुल्योराजागंधर्वराजःपांडुस्तस्येतिगूढोऽभिसंधिः दुःखादुःखवतीतिदुःखदाचाहं परपत्नीत्वात् आरासिंहीवसिंहीपरैरनाक्रमणीया आ

वासांसियावंतिलभेतावत्तावद्रमेतथा॥ मालिनीत्येवमेनामस्वयंदेवीचकारसा ॥ साहमद्यागतादेविसुदेष्णेत्वन्निवेशनं ॥ २१॥ सुदेष्णोवाच मूर्ध्नित्वांवा
सयेयंवैसंशयोमेनविद्यते॥ नचेदिच्छतिराजात्वांगच्छेत्सर्वेणचेतसा॥ २२ ॥ स्त्रियोराजकुलेयाश्चयाश्चेमाममवेश्मनि ॥ प्रसक्तास्त्वांनिरीक्षंतेपुमांसंकंन
मोहयेः॥ २३॥ वृक्षांश्चावस्थितान्पश्यइमेममवेश्मनि॥ तेपित्वांसन्नमंतीवपुमांसंकंनमोहयेः ॥ २४॥ राजाविराटःसुश्रोणिदृष्ट्वावपुरमानुषं॥ विहायमां
वरारोहेगच्छेत्सर्वेणचेतसा॥ २५॥ यंहित्वमनवद्यांगितरलायतलोचने॥ प्रसक्तमभिवीक्षेथाः सकामवशगोभवेत्॥ २६॥ यश्चत्वांसततंपश्येत्पुरुषश्चारुहा
सिनि॥ एवंसर्वानवद्यांगिसचानंगवशोभवेत्॥ २७॥ आध्यारोहेद्यथावृक्षान्वधायैवात्मनोनरः॥ राजवेश्मनितेसुगृध्नुहेतुस्यात्तथामम ॥ २८ ॥यथाच
कर्कटीगर्भमाधत्तेमृत्युमात्मनः ॥ तथाविधमहंमन्येवासंतवशुचिस्मिते ॥ २९॥ द्रौपद्युवाच ॥ नास्मिलभ्याविराटेननचान्येनकदाचन॥ गंधर्वाःपतयो
मह्यंयुवानःपंचभामिनि ॥ ३० ॥ पुत्रागंधर्वराजस्यमहासत्वस्यकस्यचित् ॥ रक्षंतितेचमांनित्यंदुःखाचारातथात्यहं ॥ ३१ ॥ योमेनदद्यादुच्छिष्टंनच
पादौप्रधावयेत्॥ प्रीणेरंस्तेनवासेनगंधर्वाःपतयोमम ॥ ३२ ॥ योहिमांपुरुषोगृध्येद्यथान्याःप्राकृताःस्त्रियः॥ तामेवनिवसेद्रात्रिंप्रविश्यचपरांतनुं ॥ ३३ ॥
नचाप्यहंचालयितुंशक्याकेनचिदंगने॥ दुःखशीलाहिगंधर्वास्तेचमेबलवत्प्रियाः ॥ ३४॥ प्रच्छन्नाश्चापिरक्षंतितेमांनित्यंशुचिस्मिते॥ सुदेष्णोवाच एवं
त्वांवासयिष्यामियथात्वंनंदिनीच्छसि॥ ३५॥ नचपादौनचोच्छिष्टंस्प्रक्ष्यसित्वंकथंचन॥ वैशंपायनउवाच एवंकृष्णाविराटस्यभार्ययापरिसांत्विता॥३६
उवासनगरेतस्मिन्पतिधर्मवतीसती ॥ नचैनांवेदतत्रान्यस्तत्त्वेनजनमेजय ॥ ३७॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटप०पां०द्रौपदीप्रवेशेनवमोध्यायः ॥ ९॥

रःपुंसितरोर्भेदेतथाकर्कटदंष्ट्रिणोरितिमेदिनी आरशब्दाददंतत्वात्स्त्रियांटाप् स्वयमेवतीक्ष्णव्रतास्मीतिभावः दुःखाचारेतिक्लेशकालोयंकियान्ममास्तीतिदर्शयति ॥ ३१॥ ३२ ॥ परांतनुंप्रविश्येत्यनेनपरलो
कंगच्छेदेवेत्युक्तं ॥ ३३ ॥ तेपिदुःखशीलाःकेनचिन्निमित्तेनदुःखंसहंतीत्यर्थः बलवंतश्चतेप्रियाश्च ॥ ३४ ॥ हेनंदिनिसुखदे ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ॥ इतिवि०नैल०भारतभावदीपेनवमो० ॥ ९ ॥

Digitized by Google